

ALGEBRA

BROJ **3**
FEB. 6017. G.I.S.

AKACIJA

Brat je mío koje vere bio : Sloboda - Jednakost - Bratstvo

zvanični glasnik Velike Lože Srbije

TEMA BROJA: **О ПАПА...**

Draga Braćo,

Pored prijema nove Braće u Bratski Lanac (a posebno Luftona), za Masone najveću radost predstavlja buđenje ranije uspavanih Loža. Buđenje jednog masonskog časopisa, koji predstavlja zajedničku Gradnju Braće iz više Loža - predstavlja još veću sreću, kako za Braću iz Velike Lože Srbije i mene lično, tako i za sve srpske Masone, jer će stranice ovog časopisa biti otvorene i za njih.

Akacija se samoniklo pojavila pre 5 godina, u jedno turbulentno vreme koje su obeležili sukobi i nepoverenje između srpskih Masona. Uspeli smo da pokažemo da samo zajednička Gradnja može doneti dugotrajne rezultate. Tada su u Gradnji Akacije učestvovali Braća iz nekoliko srpskih obedijencija, Kanade i Nemačke, što je predstavljao prvi primer te vrste u istoriji srpskog masonskog izdavaštva.

Danas Akacija kreće u svoj novi život, sa bitno izmenjenom koncepcijom, ali sa sličnim vizuelnim identitetom i istim entuzijazmom. Pošto su barijere između srpskih Masona najzad počele da pucaju, akcenat nove serije "Akacije" biće na ostavljanju traga budućim generacijama o načinu rada i razmišljanja Braće iz VLS, ali i drugih obedijencija, bez obzira na masonsku pripadnost autora. Tekstove ćemo objavljivati na ćirilici ili latinici, prema volji autora. Saveti i sugestije su, kao i uvek, dobrodošli.

Br.:. Branko Rogošić

imPRESSum

"Akacija" broj 3, **datum i mesto objavljivanja:** 01.02.2017. Orijent Beograd, (besplatan primerak). **Osnivač i gl. urednik:** Branko Rogošić, **izdavač:** Velika Loža Srbije, za izdavača: Veliki Majstor Zoran Knežević, **Kontakt:** advokatrogosic@gmail.com **web:** www.vls.rs. Prvi broj "Akacije" izašao je 08.05.2012. "Akacija" je zvanični glasnik Velike Lože Srbije.

"Akacija" je interni glasnik Velike Lože Srbije i ne predstavlja javno glasilo u smislu Zakona o javnom informisanju. Svako neovlašćeno korišćenje, prenošenje, reprodukovanje ili publikovanje (a posebno na internetu, u štampanim i elektronskim medijima) ove publikacije i/ili njenih delova, bez prethodne dozvole osnivača ili izdavača, je zabranjeno i podleže sankcionisanju u skladu sa autorsko-pravnim i krivično-pravnim pozitivnim propisima. Osnivač će davanjem besplatne licence sa zadovoljstvom i u najkraćem roku pozitivno odgovoriti na svaki dobronameran i obrazložen zahtev za korišćenjem sadržaja objavljenih u "Akaciji". Ime, logo, dizajn i celokupni tekstualni i grafiki sadržaj "Akacije" je zaštićen - © by Branko Rogošić (osim ako je drugacije naznačeno).

име: Велика Ложа Србије

оснивачи: Праве и Потпуне Ложе "Побратим" (Ор. Београд), "Мудрост" (Ор. Београд), "Ђорђе Вајферт" (Ор. Београд), "Свети Сава" (Ор. Београд), "Доситеј" (Ор. Нови Сад) и "Светлост Балкана" (Ор. Пријепоље).

Велики Мајстор: Бр.: Зоран Кнежевић

Бројно стање: 110 Браће

Масонски систем: Шкотски Ред Древни и Прихваћени

Масонски Ритуал: Шкотски Обред Древни и Прихваћени

Виши степени: ШРДП, под заштитом Врховног Савета Србије

сајт: www.vls.rs

Први Велики Мајстор Велике Ложе Србије, Бр.: Зоран Кнежевић (р. 1952, дипл. економиста, привредник и финансијски стручњак), након једногласног избора на дужност "првог међу једнакима", на Оснивачкој Скупштини Велике Ложе Србије, одржао је своју прву Беседу, у којој је, између осталог, рекао...

Драга Браћо,

ако 25 година новијег постојања нашег Братства у Републици Србији, после свих недаћа које су нас задесиле, а уз свакодневне притиске да се наш Братски Ланац ослаби и да се праведна Браћа скрену са правог пута Истине, најзад смо, слободни, изабрали свој пут. Ништа нам друго није преостало него да се ухватимо у још чвршћи Братски Ланац и јединствени кренемо у процес формирања Велике Ложе Србије, која ће, сигуран сам, бити право место за проучавање Масонске историје, место за бриљантне Радове на откривању и спознаји Истине, место које ће свој праведној Браћи пружати подједнаке шансе за напредовање на Путу ка Светлости.

За такво место и са таквом Браћом, спреман сам да се ухватим у коштац са свим могућим и немогућим проблемима који нас могу задесити.

Пошто смо основали Велику Ложу Србије и регистровали је у Агенцији за привредне регистре Републике Србије, предстоји нам велики посао на изради статусних аката Обедијенције, јер ми смо, убеђен сам, људи и Браћа од реда и закона. Наравно, сва акта треба да буду усклађена са вишим актима, Конституцијама и Статутима. Драго ми је да међу нама има Браће правне струке вичне овим пословима.

Даље, предстоји нам пут ка међународном признавању, који неће бити нимало лак и који ће бити присут трњем, са „клиповима у точковима“ и бројним опструкцијама. Пресрећан сам што се наша инострана Браћа, са којима смо се Братимили, интересују за нас и што су спремна да заједно са нама и даље буду део истог нераскидивог Ланца Светске Масонерије.

Стални задатак Масона, а наш посебно, је ширење и јачање Братског Ланца и пријем нове Браће. Међутим, морамо бити опрезни и селективни. Неконтролисан пријем нас је и довео у садашњу ситуацију. Морамо препознати међу Кандидатима оне који завређују наше поштовање и који већ имају Масонске особине, јер, како је говорио наш велики претходник и наш Брат Момчило Станковић: „Масон се не ствара. Масон се рађа“.

Сигуран сам да смо ми у стању да се носимо са будућношћу. Има нас довољно, имамо воље и знања и ништа нас не може омести на нашем путу ка Светлости. Рекао сам.

Брат.: Зоран Кнежевић,
Велики Мајстор Велике Ложе Србије

Velika Loža Srbije osnovana je 5. decembra 2015. godine. Svetlo u novu Veliku Ložu, sastavljenu od najiskusnijih članova VNLS, uneo je, u ime Vrhovnog Saveta Srbije, Zamenik Velikog Zapovednika Br. : N.B.A. Nakon svečane Masonske Ceremonije po Ritualu Škotskog Obreda Drevnog i Prihvaćenog i izbora Velikog Majstora i Velikih Oficira, Veliki Besednik je, u skladu sa tradicijom, održao sledeću Besedu.

oćni i uvaŹeni Veliki Majstore Moćne i UvaŹene Velike LoŹe Srbije, Moćni Suvereni Zamenice Velikog Zapovednika Vrhovnog Saveta Srbije, Moćni Suvereni Veliki Inspektori Vrhovnog Saveta Srbije, UvaŹeni Veliki Oficiri, poštovana Braćo na Istoku, draga Braćo u kolonama na svojim mestima i duŹnostima:

Danas slavimo unošenje Svetla u jednu novu masonsku radionicu. Velika LoŹa Srbije je novorođena, ali istovremeno i sastavljena od najiskusnije Braće sa najduŹim masonskim staŹom u Srbiji, kao i od najćasnijih i najdostojnijih srpskih Slobodnih Zidara.

U ovakvim prilikama prigodno je govoriti o ciljevima, vizijama i planovima za budućnost. Ja ću sve to saŹeti u jednu rećenicu: Velika LoŹa Srbije će raditi po drevnim masonskim pravilima i principima. U ovome su sadrŹani naši ciljevi i definisana naša gradnja.

Masonerija je specifićna vrsta umetnosti koja povezuje prošlost i budućnost. Konstantno preispitivanje je odlika pravih Masona, tako da znam da mnoge od nas more određena pitanja, na koja ću pokušati da Vam ukaŹem na moguće odgovore, koji se - kako nas tome Slobodno Zidarstvo ući, veoma ćesto nalaze u prošlosti.

Srbija je stekla svoju nezavisnost 1878. godine, nakon Berlinskog kongresa. Ovom kongresu je prethodio dvogodišnji rat za

nezavisnost. Početkom rata protiv Turaka u Beogradu je osnovana loža "**Svetlost Balkana**". U tom trenutku u celoj Srbiji je bilo 20-ak Masona. I šta su naša Braća učinila u tom izuzetno teškom trenutku za našu domovinu? Starešina lože, Jevrejin **Dr Marko Polak**, je zajedno sa ostalom Braćom organizovao široku kampanju koja je imala za cilj prikupljanje novčane pomoći za srpske borce. Istražujući istorijat srpske Masonerije, otkrio sam do sada nepoznate činjenice, i pisma Dr Polaka upućena evropskim i američkim masonima. Prikupljena je znatna svota koja je predstavljala možda i odlučujuću ciglu u vaspostavljanju srpske nezavisnosti.

Jedna od mnogih teških situacija zadesila je građane Srbije 1908. godine, nakon austrijske aneksije Bosne i Hercegovine. Braća iz lože "**Pobratim**" izlaze ispod zaštite Velike Simboličke Lože Ugarske koja je prećutno podržavala ekspanzionističku politiku Austrije, i ostaju pod vedrim nebom. U tom trenutku u Srbiji je bilo jedva 50-ak masona. Radeći pod vedrim nebom, naša braća, uz pomoć rumunske, grčke i francuske Braće, tri godine kasnije osnivaju Vrhovni Savet Srbije, a odmah zatim, uz novčanu pomoć Braće iz Amerike grade i velelepni Hram.

Posle Kosovskog boja, najteži trenutak u milenijumskoj istoriji Srbije, desio se 1916, nakon albanske golgote. Veliki deo srpskog naroda našao se u egzilu a naša država je ostala bez svoje teritorije. 100-nak srpskih masona, uz nesebičnu pomoć francuske Braće, sprovede nezapamćenu i nedovoljno istraženu lobističku akciju koja svega dve godine kasnije rezultira stvaranjem Kraljevine SHS, što je faktički predstavljalo Magnum Opus te generacije srpskih Slobodnih zidara. Na ovaj način stvoren je Red iz Haosa, čime je otelotvorena maksima Škotskog Reda "**Ordo ab Chao**". Prva velika loža - VLSHS "Jugoslavija" osnovana je tek nakon rata, 1919. godine.

Ova tri primera iz ne tako daleke prošlosti svedoče da se i u teškim uslovima može učiniti mnogo. Naša gradnja, kao i naš Hram, mora stajati na tri podjednako važna i snažna stuba. Jedan je izrada konzistentnog pravnog sistema u skladu sa Drevnim Međašima i tradicijom srpskog Slobodnog Zidarstva, drugi su međunarodni kontakti, koji su danas, u eri elektronske komunikacije znatno olakšani i ubrzani, a treći je rad na okupljanju srpske Masonerije. Upravo naša Velika Loža, s obzirom na status i poštovanje koje uživaju naši članovi - može biti pokretač integrativnih procesa na srpskoj masonskoj sceni, posle više od dve decenije sukoba i razdora.

Ako već nemamo finansijsku moć da izgradimo sopstveni materijalni Hram, smatram da imamo dovoljno snage da ispunjenjem ova tri cilja postavimo jake temelje, koji će budućim generacijama srpskih Slobodnih Zidara olakšati nastavak radova.

Draga Braćo, želim nam pre svega puno rada u narednom periodu, a Veliki Neimar će nam pomoći da uskoro uživamo u rezultatima naše gradnje. Rekao sam.

na Or. Beograd, 05.12.2015.

Br .: Branko Rogošić, Veliki Besednik Velike Lože Srbije

едну ствар морамо признати, прво себи, а онда свој Браћи. Уласком у слободнозидарски савез свако од нас се потајно надао да ће за релативно кратко време успети да докучи езотеријске тајне. Езотерија (грч. езотео - "унутрашњи") представља скуп учења која се баве проучавањем законитости видљивих и невидљивих светова. Тај појам означава и тајни облик религијских учења.

Дакле, езотерија означава свеукупност езотеричких знања и праксе често добијених путем универзалне Предаје, свуда и увек истоветне упркос различитости обреда и доктрина, што произлази из различитих места, епоха и култура. Када се говори о езотеричним доктринама, о езотеричним учењима, мисли се на доктрине и учења којима је циљ да човека доведу до метафизичке спознаје.

Слободно Зидарство има и своју унутрашњу – спиритуалну страну, која се скрива иза церемонијала, доктрине и симбола. Та страна се открива само оном Слободном зидару који је научио да се служи својом спиритуалном имажинацијом и који може да оцењује све оно што се (про)налази иза вела спољашњег симболизма.

Познати теоретичар Слободног Зидарства Вилмшурст каже да је "апсурдно и помислити да је оваква широка организација као што је наша, одређена само за то да учи одрасле људе симболичном значењу неколиких једноставних градитељских алата, или да усади у нас такве елементарне врлине као што су уметност и праведност. Савез за чији рад знамо да се части именом 'Краљевске уметности' има сигурно неки виши циљ пред очима, него само да појача практиковање социјалних врлина,

као што је хуманитарни рад, које су заједничке свима и ни у ком случају нису монопол Слободних зидара".

Свака правилно саздана Ложа тражи присуство седморице браће, премда је дубље значење ове изреке у том да појединац, због своје седмоструке конституције, сам собом чини, потпуну ложу, само ако хоће да себе упозна и да правилно анализира природу.

И зато: "Копajte бунар Браћо"! Копање бунара јесте, у основи, метафора копања у себе. Копање бунара је велика неизвесност, због тога што се уопште не зна да ли ће се доћи до 'крова'. Свако од нас се нада да ће доћи до малог извора, до огледала у којем ће моћи да види себе, своје победе, па и несреће и поразе. То је наш основни задатак. Овај психолошки доживљај присутан је код свих Слободних зидара на свим мердијанима. Свако од нас може да уочи те механизме копања по својој унутрашњости.

Сваки Брат на свом слободнозидарском путу треба да стекне осећај и копања бунара и градње Универзалног храма Слободног Зидарства. Јер, кад копамо бунар до живототворне воде Истине ми смо градитељи, а кад учествујемо у градњи Великог храма у славу Великог Неимара Свих Светова, ми смо грађевински

материјал. Да ли ћемо успети у својим племенитим намерама зависи од чврстине нашег Братског Ланца.

И сад се обраћам сваком од вас појединачно. Не дозволи драги Брате да баш Ти будеш најслабија карика у Братском Ланцу и зато копај бунар!

Нико од нас у Великој Ложи Србије не очекује да постанемо врсни езотеричари, али би било пожељно да бар познајемо механизме на којима функционишу ова скривена знања. Сва та знања не добијају се напречац. За све то је потребно време. Потребно је доста стрпљења да би се кроз дефинисане степену одрастања Слободног зидара досегла Истина, ако је то уопште могуће.

Да би отворили Ложу свог властитог бића потребно је да научимо да ћутимо, да слушамо и да учимо. Први степен се управо састоји у несавршености ученика да упија знања која не може да докучи у профаном свету. Други степен садржи дубоку психолошку самоанализу, искуство необичних појава, чиме се почињу развијати психичке моћи схватања апстрактне Истине.

Знаменити Брат Волтер Лесли Вилмшурст чак очекује од сваког Брата Помоћника да познаје основе астрологије која ће му омогућити да боље упозна себе и животни пут који је пред

њим. Са друге стране, неки француски теоретичари Слободног Зидарства сматрају да јеврејска кабала има своје место у извођењу слободнозидарских ритуала. Мада се слободнозидарски симболизам не обраћа директно кабали, Слободни Зидари у њој више налази инспиративне идеје и бројне предмете за размишљање.

Ако распоред старешинства у Ложи посматрамо кроз форму Дрвета живота или човека положеног у простору, онда ће сваки учесник у слободнозидарском ритуалу добити својство одређеног сефирота. Треба знати да сваки сефирот има своју мантричку формулу, вибрацију, боју, идеје и менталне слике.

На пример, Брат Беседник на сефиротском стаблу представља Шошмах, мудрост. Према Виртовим астролошким одређењима одговарао би Сунцу, зато што влада Јупитером – Старесином Ложе и то само у случају да Старешини понестане те мудрости коју симболизује исти Јупитер. По Бушеу, на Соломоновом печату, Беседник је један од два врха силазног троугла који организује Ложу.

Да поновим, ако Ложу прикажемо као човека који лежи, Беседник представља леву руку (заједно са Братом Милосрдником). Поређење са Сунцем свакако пружа највише могућности, пошто Сунце можемо довести у везу са либелом, сољу, милосрђем и бројком. И ето, геометрије, алхемије и етике у Слободном зидарству.

Нека знања Трећег степена овога пута остану тајна. Нека то буде мотив "млађој Браћи" да вредно раде на себи како би Велика Ложа Србије била у могућности да крупним корацима оствари још чвршће везе са слободнозидарским светом.

Бр.: П. П., Први Надзорник П.: Л.: "Ђорђе Вајферт 5995"

Историја Слободног Зидарства

Древна порука Вавилонске куле - традиција која траје

Слободно Зидарство крије мистерија стварања, одговор на проблем постојања и пут којим Ученик мора корачати да би се придружио онима који заиста представљају живе моћи иза престола савремених националних и интернационалних збивања. Масонски Помоћник учи да је историја човечанства каменолом кога "притиска" и окружује огромна Светска прашина безбројних, распаднутих стубова људског временског. Са сигурношћу се може рећи да је масонерија канал којим се преноси Древна Мудрост и да наставља учење које постоји од освета времена и почетка цивилизације.

Самим тим, време је једна од најдубљих загонетки, чак и једно од централних питања човекове егзистенције. Треба ли онда да нас чуди што загонетка времена и човековог бивствовања у њему одвајкада, још од најранијих епоха, заокупља људски ум и узбуђује човекову машту? Штавише, она није само привилегија изузетних, филозофа или мудраца. Моћ ове загонетке вероватно делује на сваког, па чак и на просечног, најнезнатијег човека.

Већ је примећено да између две супротстављене концепције времена и простора – линеарног времена и цикличног времена – ова друга у далеко већој мери одговара човековом интуитивном разумевању и доживљају овог феномена. Отуда и важност временских подела, значај који и данас придајемо смени година, векова и миленијума који и нису ништа друго до стари, прерушени циклуси.

Француски мислилац и слободни зидар **Рене Генон**¹ у својој "Примордијалној традицији", говори о јединственој (праисконској - првобитној) традицији која постоји од почетка света, која је надљудског порекла, али у својој пуноћи само у

¹ René Guénon (1886 – 1951)

првом циклусу, Златној епохи², да би потом, током сваког од наредних, силазних циклуса времена, била изложена помрачењу и забору, повлачећи се у област скривених и тајних знања, све до потпуног заборава.

Претње регресивних процеса принудиле су "последње чуваре" првобитне Традиције да њене вредности сачувају, пренесу будућим поколењима и сачувају од заборава, посредством погодних облика скривања и очувања, дакле посредством митова и легенди: "Када један традиционални облик дође до тачке ишчезавања, његови последњи заступници могу да колективном наслеђу вољно предају завештање, које би, у противном, било неповратно изгубљено. То је и једини начин да се спасе оно што може бити спасено. Истовремено, неразумеваше маса је довољна гаранција да оно што поседује езотеријски карактер неће због тога тај карактер изгубити, али ће остати нека врста сведочанства за оне који ће у некој другој епохи бити способни за разумевање".

Света традиција има своје Божанско, трансцендентално порекло и езотеријски карактер. Она је себе означила као светлост, ("сама светлост над светлошћу"). Генон је живот посветио покушајима да ту Традицију обнови и овај задатак је

² У свим Светим Књигама, без обзира из ког периода и поднебља воде порекло, говори се о постојању Златне епохе у људској цивилизацији.

јасно и сажето изразио једном масонском формулом: "Ширити светлост и окупљати оно што је расуто". Другим речима, по Генону, митови и легенде, регуларне религије и метафизичке доктрине, традиционални симболи и обреди, нису ништа друго до популарни облици очувања и преношења првобитног знања, парчад органона³ **"Примордијалне Традиције"** преведени у шифре и енигме – у очекивању појава људских моћи кадрих за обнову веродостојних значења, за рестаурацију и рехабилитацију интегралног трезора истина.

Када се ради о митској историји Масонерије она иде тако далеко, све до Адама и његовог сина Каина који је изградио први град Енос. Неки од ових раних масона звани су се понекад Нојевом децом. Један од Нојевих синова, Хам, био је праотац Нимрода, првог великог мајстора масона, доказаног градитеља, али и великог војсковође. Сматра се да је подигао више градова у Месопотамији, а најпознатији је Вавилон (нешто јужније од данашње позиције Багдада) и Вавилонска кула која га је красила. Симболике ради налази се на 33° паралеле северне хемисфере.

Емануел Реболд, још 1868 године, у својој књизи "Општа историја слободног зидарства", наводи да се независно од озбиљних аутора, може наћи одређени број историчара који, у вези са пореклом масонерије, имају напредне тврдње које звуче доста апстрактно. Међу њима налазимо оне које представљају Бога као првог масона, а Рај као први храм и светилиште! Један аутор пише да је Архангел Михаило био Велики Мајстор прве ложе. Други, који тврде да је Ноје био оснивач масонерије и они који тврде да је масонерија настала у изградњи Вавилонске куле. **Артур Едвард Вејт** у својој књизи "Тајна доктрина у Израелу" описује (стр. 113) да је пронађено и неколико трагова симболике помешаних језика, који је био следећи догађај од значаја после Великог Потопа. Градитељи Вавилона су пронашли књигу која садржи одређене тајне мудрости, а припадала је генерацији уништеној у Великом Потопу. Текст је веома уопштено написан и на први поглед изгледа да је то био исконски споменик тајног знања које се преноси Адаму и одатле вођама људи, носиоцима светлости, у раним генерацијама.

³ (грч.: оруђе), заједнички назив за Аристотелове логичке списе.

Алберт Маки у својој књизи: "Симболизам слободног зидарства" каже да ова битна историјска епоха захтева нашу пажњу јер је повезана са оним што је, у Светој историји, познато као дисперзија у Вавилону. Божанска истина, да су чисти и апстрактни принципи Примитиве масонерије сачувани од Ноја и његових непосредних потомака, о постојању једног Врховног Бога, Великог Архитекте Универзума. Симбол у слободном зидарству, РЕЧ ИСТИНЕ, бива изгубљена након дисперзије у Вавилону. Са њом је нестала и доктрина будућег живота, стога, у једном делу масонских ритуала, у алузији над овом историјском чињеницом, говоримо о "узвишеној кули Вавилонској, у којој су се језици помешали и Масонерија изгубила...".

По Џонсу али и по историјским чињеницама, не само да је вероватно Нојева традиција старија од Хирамове приче, већ је дели више од хиљаду година. Ова древна традиција говори како су Нимрод и његова кула били инспирација каснијој Хирамовој причи и Соломоновом храму у Масонском ритуалу. Француски масони, односно Велики Оријент Француске, користи "Вавилон" као лозинку. Тајно значење Вавилонског мита познато је као рана фаза у историјском времену, када су се практиковала

"паганска" обожавања сунца, месеца, усправног камења и дрвећа. Звезде су обожаване као богови, заједно са Титанима, који су уливали страх првим људима, знаних под именом Нефилим. Неки аутори тврде, како је Нимрод заправо Луцифер.

Масонски историчари не дају ни један ваљани разлог, због чега је прича о Нимроду и Вавилонској кули замењена легендом о краљу Соломону и његовом храму у митском пореклу масонског заната.

Наиме, до скоро је оспоравано фактичко постојање Нимрода, (познат и по другим именима: Бог Бел или **Нино Белов**) јер је оно узимано као божанство и Библијска прича... Откривањем његовога гроба и драгоцености у гробници, те записа и осталих ствари, бацило је сасвим друго светло на ову историјску личност⁴... О њој ће се тек писати и причати, јер доста записа се још увек преводи (више хиљада уклесаних глинених плочица пренетих у Енглеску), јер писмо којим су писани, даје назнаку да је вероватно старије од клинастог писма и да можда припада првом језику којим су људи говорили.

У Библијском миту и судбини Нимродове куле у Вавилону, може се видети референца о универзалном Енохијанском језику, којим је говорио цео насељени свет. Ба-бел, што је и древни назив за Вавилон, по једнима, значи Божија Капија и сугерише на капију између светова, док реч 'бабел' може да значи и збрка, пометња. Овај израз се употребљава у Светом писму да означи разне облике лажних или отпалих религија. Вавилонска кула била је манифестација човекових напора да се сам спасе, јер није веровао да Бог може одржати своје обећање, да више неће уништити свет водом. Али људи нису веровали да је Бог довољно велики да одржи своју реч. Тако је Вавилонска кула постала циновски споменик човековом напору да се сам спасе. Бог је због тога био љут на човечанство јер имао је друге планове. Резултат тога био је да град и кула никада нису завршени, а остављајући људе у забуни тако да нису могли више да разумеју једни друге и раселивши их на различите крајеве Земље.

Кула Вавилонска, представља спиритуални испит за самоспознају и просветљење, односно поновно уједињене са Богом, али исто тако и као симбол за таштину човечанства.

⁴ Нимродов гроб открили су ирачки археолози 1988-89 године.

Једино што је потребно да би неко потпао под вавилонско ропство је да постане роб идеје да се може спасти сам. Сама изградња куле, представља понос градитеља за употребу цигле и малтера, првих вештачких материјала, те се може посматрати као споменик способности и достигнућа човечанства.

Нажалост, од ове првобитне грађевине остали су само темељи, на којима је Вавилонски краљ Набукодоносор II скоро 15 векова касније направио чудесан подухват обнове легендарне Вавилонске куле. При том је описао и катастрофално стање у којем се налазила грађевина у његово доба... "Један је од краљева саградио кулу, али јој није довршио врх. Људи су је без речи напустили и занемарили... Потреси и муње оштетили су здање; глина се осушила, цигле раздвојиле, а земља накупила у унутрашњости грађевине. Темељно камење сам оставио, а ни изглед нисам изменио већ је он остао попут оног у стара времена. Дакле, пронађох и обнових кулу. Уздигао сам је до небеса!". И ова грађевина је у следећем циклусу времена срушена. Ипак археолошка открића и историјски записи потврђују много масонске симболике у геометрији куле, од 7 терасастих спратова, висине првог спрата од 33 м, другог 18 м, 4

до 6 спрата по 6 м, да би последњи био висок 15 м са Храмом на врху са врло прецизним пропорцијама. За дужину и ширину куле постоје подељена мишљења, од тога да је износила један стадијум (око 182 м) у дужину и ширину, до тога да су биле исте као и висина од 91 м. Познато је да су постојала три степеништа која су водила према храму, од којих су се два бочна уздизала само до половине куле. Вавилонска кула је била слободна за посетиоце, осим на трећем спрату који је имао тајне одаје где су се вршили обреди и иницијације и у тај део је имало приступ само мали број одабраних.

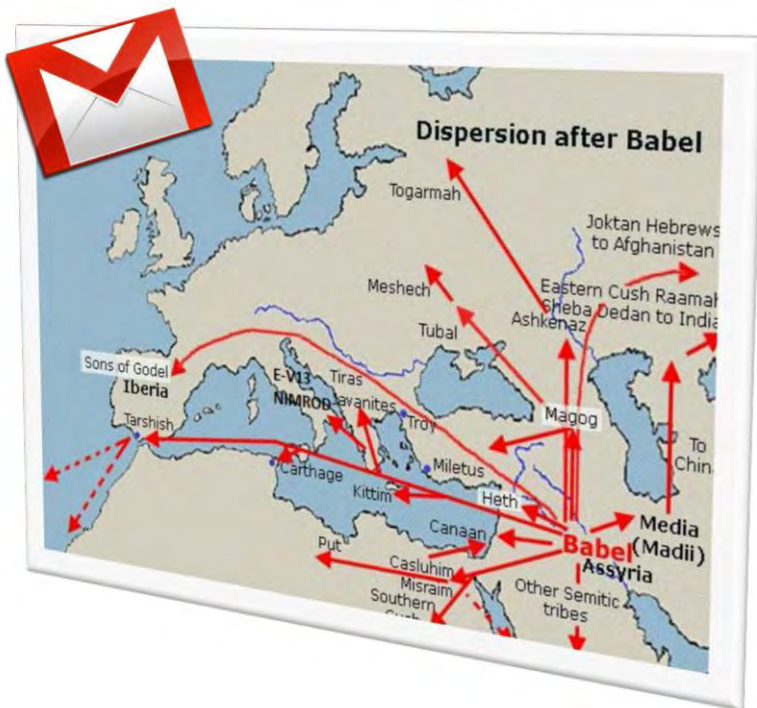
Током историје сви учитељи су проналазили начине да се учење заштити под неким велом тајне, а опет пренесе онима којима је било намењено. Коришћени су симболи, нумеричко вредновање слова, геометријски облици и митови који су алегорички говорили о паду људске душе и њеној реинкарнацији до момента када би била спремна да се потпуно врати кући, у Божански свет.

Иако су језици народа измешани, а човечанство расуто широм света, сами себи не можемо да помогнемо, али смо ту сви заједно да направимо пун круг или бар ускоро да остваримо сан.

Можда је сан и остварен и да се обистинило оно што су многи владари, слободно зидарство, као и сањари вековима желели – Вавилонска кула је поново саграђена! Симболички, метафорички, не и буквално. Данас, изградња објекта који допиру до облака је једна техничко-грађевинска ствар, већ виђена у Америци, Кини, Јапану, Малезији, Дубаију, Европи. Међутим, језичка баријера која се међу људима одржала, вековима је била узрок неразумевања и неспоразума, а знање се није могло тако лако преносити. Потреба за превођењем, се у европској историји, све до 19. века везује за мит о Вавилонској кули. Међутим, крајем XX и почетком XXI века, чини се да је ствар решена ... већ данас, Google корпорација са апликацијом за превођење (**Google translate**) омогућава сваком појединцу на свету, није важно богатом или сиромашу, да притиском на дугме свог рачунара или мобилног телефона – бесплатно преведе било које речи на било који језик! То практично значи – ми смо у стању да превазиђемо језичке баријере!

Вавилонска кула која је данас на небу, изнад облака, већа је него у време Нимрода, стамена. У Вавилонској кули данашњице

није важно ко си, шта си, одакле долазиш, којим језиком говориш – зато што те сви разумеју и ти разумеш свакога! Можеш послати мејл свакоме... можеш писати на своме језику и тај неко ће моћи да прочита твоје писмо... Ти си коначно грађанин целог света, а цео свет је твоја домовина... Нејасно је да ли Слободно Зидарство стоји иза овога, али траг би можда могли да нађемо у знаку – Икони - за апликацију за слање **Gmail** мејлова, који је веома сличан кецељи масона.

Претпоставимо да је Вавилонска кула саграђена поново, у тишини, достојанствено, без помпе, нико није ни приметио да је саграђена, а постоји у свакој кући, сваком стану, свуда где постоји телефонска утичница, кабловска телевизија или где допире сигнал за мобилне телефоне... Сви смо, неосетно, постали становници Вавилонске куле, а још сањамо о њој...

А ко зна, можда смо и Храм поново саградили, а да то још увек не знамо...

Ипак, постоји један део приче који нисмо достигли и постигли. Људи у овој митској причи о Вавилонској кули радили су заједно за изградњу своје куле - свог Храма. На жалост, човечанство, народи и људи, још увек нису спремни да то раде и данас. Наиме, последњи век је век утопија, чије је реализовање проузроковало праве историјске катаклизме, стравична разарања и људске жртве. То је и историја Вавилонске куле, чија се градња много пута прекида, а онда изнова наставља.

Можда је сада наше време да у целости завршимо изградњу Вавилонске куле!

Бр.: Д.З., ПКУ, Ложа "Побратим"

ече двадесет и седма година савремене српске масонерије, а у оквиру ње постоји превише различитих обедијенција. Једни су признати од Енглезеа, други од Француза, трећи од ко зна ког...

Наши најстарији чланови који су у братству већ четврт века и више, скоро са поносом говоре како су преко леђа претурили већ, ево, пето цепање. Нисам баш сигуран да је то за понос. Али имајући у виду ко су поменути најстарији чланови и то да делимо заједничке моралне и штитимо заједно масонске вредности, они несумњиво припадају нама и ми њима. Индикативно је само то што ни после тог силног времена није јасно дефинисан узрок поменуте појаве, а самим тим ни одговарајуће мере којима би се оне спречиле. Зашто је то тако?

Да ли је то неминовна тековина масонског као и било ког другог реда? Судећи по дешавањима кроз слободнозидарску историју било којих, па чак и оних земаља које су на овај или онај начин родоначелнице нашег братства, рекло би се да је то типична појава. Међутим, не бисмо требали да се тешимо постојањем сличних раскола свуда око нас. Та дешавања треба да нас занимају онолико колико можемо бар нешто да научимо из њих, да бисмо предупредили поновне поделе.

Друга могућност је да су поменуте поделе део менталитета нашег народа и нас, као њихових припадника. Постоје теорије које кажу да смо ми на овим просторима значајно дуже од онога што је уврежено као научна истина кроз званичну верзију историје. Те теорије кажу да се наш народ простирао под данашњим именом на, за данашње услове, невероватно широким просторима и да су многе такозване цивилизације циљано користиле називе области, племена, сталежа или занимања као називе за његове делове, како би се по том основу потенцирале разлике које су касније коришћене за разједињавање. Ако узмемо у обзир да су се у последњих 100-150 година од матице отуђила бар три нова "народа", мислим да није тешко поверовати у примену тог механизма, нпр. од стране Германа у Средњем веку, приликом покрштавања централне Европе, или од стране Византије на Балканском полуострву, који век раније, или Старе Грчке у Старом веку. Да ли је све ово довело до губљења осећаја припадности и одбране онога чему припадамо, на нивоу опште популације? Ако и јесте, зар не би одабрано друштво, као што је наше Братство, требало да одоли том утицају и настави на градњи и одбрани своје грађевине?

Да ли страни утицај има тако лош, скоро кобан утицај на српску масонерију? Скоро је очигледно да стабилност на нашим просторима, осим од стране нас самих, није пожељна. Ако у слободним зидарима лежи највећа вероватноћа да се организује довољан број људи који би истински радили на дефинисању националних и државних интереса и циљева, планирању њихове реализације и саме реализације, можда се развој једног таквог потенцијала циљано успорава и спречава.

Узевши у обзир да се овде поменуто можда заиста дешава, као и много другог непоменутог, ипак, основни проблем лежи у нама самима. У сваком од нас појединачно.

Прво, треба да се присетимо шта смо очекивали од слободног зидарства када смо писали молбу за пријем. Да ли је то била само жеља за припадношћу чувеној масонерији или жеља за упознавањем тајни тог братства? Да ли је то била могућност остваривања позиција, утицаја, пословних веза или усавршавање кроз изношење и размену ставова, мишљења, знања? Да ли је то била могућност дружења или могућност остваривања братског односа са људима који се тамо већ налазе и који ће тек доћи, ма ко да су?

Сматрам да је међу нас стотинак, колико нас има сада као оснивача нове обедијенције, најмање оних који нису најискреније дали себи одговор на ова питања. Зато не смемо себи, лошим избором нових кандидата, да дозволимо улазак значајног броја оних који неће по овим питањима бити искрени према себи, а тим још мање према осталима у Братству.

Већ на другом месту је питање: шта сада, када смо већ ту, очекујемо од нашег братства и наше обедијенције? Да ли

очекујемо да је она изграђена само по себи, опредељењем браће по само једном или неколико, додуше кључних, критеријума или тек треба да радимо и градимо, као што су чинили Ученици, Помоћници и Мајстори приликом изградње Соломоновог Храма? Да ли смо свесни да још увек нисмо у потпуности поставили ни њене темеље? Када смо решили да нас стотинак градимо заједно, јесмо ли узели у обзир могућност да се наша лична визија не поклапа са визијом већине или још битније, визијом нашег Мајстора, Хирама Абифа? Шта ако се камен на коме смо ми радили не уклапа нигде или је тренутно неупотребљив или мање важан? Хоћемо ли напустити градилиште, дорадити камен или одбацити га и узети други необрађени и клесати испочетка? Хоћемо ли се љутити на Браћу

када укажу на грешке, ма колико самопрегоран рад стајао иза нашег дела? Или, можда, само волимо да мислимо да је то био самопрегоран рад...

Ово нас већ доводи до следећег питања. Шта је свако од нас спреман да учини у корист старе / нове грађевине? Да ли је довољно имати исказано или неисказано мишљење о тренутном стању или је потребно више? Уз поштовање свачијег мишљења, идеја и визија, лично сматрам да је ово троје далеко од довољног. Једно је „имати их“, а „реализовати их“ је сасвим друга ствар. Некако, по некој чудној инерцији, мислимо да се градња одвија након ритуалних радова, за столовима, негде где је опуштенија атмосфера, где сви заједно, без устезања, набрајамо безброј нагомиланих проблема које никако да решимо. А онда, лепо дефинисани проблеми, по логици места где се дефинишу, остају да незаписани изветре кроз сећања на лепо вечерње дружење или се утопе у дневне проблеме сваког од нас. Од свега остане по нечије: „Јесам ли онда лепо рекао?“, у неком будућем времену.

Зар ћемо сопствени учинак мерити само унутрашњом неизреченом критиком предлога и акција друге Браће? Или у пола гласа промумланим коментаром из колона? Или излагањем сопствене представе о неком догађају, искривљеном субјективним доживљајем и мањком информација о њему?

Где су иницијативе послате својим радионицама или Великој канцеларији? Шта је са усменим предлозима под тачком „разно“ у отвореној Ложи? Има ли привеза у Кутији предлога? Сигуран сам да ће већ са првим предлозима свако од нас осетити додатно задовољство учествовања у градњи. Учествовање у реализацији свог предлога или нечијег другог, биће на радост свима, јер ће се хрпа проблема коначно почети смањивати, а радови на Градилишту ће одмицати. Да поједноставимо: стотину људи усмерених ка једном циљу урадиће значајно више него двадесет који иза себе имају толико или много више критичара.

А ово нас, опет, доводи до коначног питања. Шта су, заправо наши циљеви? Да ли су то они који су дати нашим Статутом? Ако јесу, колико су они остварљиви данас, а колико за пет, десет, педесет година? На који начин ћемо их постизати и ко је одговоран за њих?

Сматрам да нам је потребна јасно одређена, консезусом донета стратегија (кроз или уз остала нормативна акта) која јасно дефинише главне и помоћне процесе наше организације. Она би требала бити потпомогнута краткорочним и средњорочним циљевима и плановима у оквиру тих процеса, са мерама које је потребно применити или примењивати да би се ти циљеви и планови остварили, као и са роковима и одговорностима. Овакав приступ је од виталног значаја за нашу обедијенцију и у великој мери би нам помогао да отклонимо узроке потенцијалних несугласица и неслоге и одредимо јасан курс којим ћемо се кретати у наредних неколико година, односно деценија.

Уз спремност и вољу сваког од нас, повезаних у Братски ланац, да правовремено и на прави начин делујемо душом, умом и телом, можемо се надати, у Славу Бескрајно Великог Градитеља Свемира, остварењу постављених циљева и наших очекивања од Велике Ложе Србије, која можемо поделити са будућим снагама нашег Братства. Изградимо, коначно, сви заједно систем који ће нас штитити првенствено од нас самих, а онда и од других. Рекао сам.

Бр.: Д.Р. МКУ, ложа "Светлост Балкана"

www.slobodnozidarstvo.org
Najzad sve o srpskom Slobodnom Zidarstvu na jednom mestu

EDICIJA: MASONERIJA U SRBIJI

knjige koje pomeraju granice saznanja

Masonerija
u Srbiji

Fremasonry in Serbia - Freimaurerei in Serbien

Sve informacije na sajtu
www.slobodnozidarstvo.org

poručivanje na
advokatrogosic@gmail.com